

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J.N.**, nar. X., bytom N.S., zastúpeného Advokátska kancelária I.S., s.r.o., so sídlom S.B., IČO: X., proti žalovanému: **E. s. r. o.**, so sídlom N.T., IČO: X., zastúpeného Mgr. R.U., advokátom, so sídlom W.P., o vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, **o námietke zaujatosti** vznesenej žalovaným voči sudcom Krajského súdu v Bratislave vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2 Cob 234/2011, takto

r o z h o d o l :

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Lenka Praženková a členky senátu JUDr. Zita Ilčíková a JUDr. Oľga Bahníková **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2 Cob 234/2011.

O d ô v o d n e n i e :

Žalovaný v konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava, sp. zn. 2 Cob 234/2011 vzniesol námietku zaujatosti voči sudcom Krajského súdu Bratislava z 29. júna 2011.

Námietku zaujatosti vzniesol v súlade s ustanovením § 15a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku voči sudcom Krajského súdu v Bratislave – obchodnoprávneho úseku.

Namietateľ odôvodnil námietku tým, že v prejednávanej veci 18. júna 2011 zistil, že dcéra žalobcu J.N. – L.N. je zamestnankyňou Krajského súdu v Bratislave, kde pracuje podľa

rozvrhu práce súdu na rok 2011 ako asistentka na obchodno-právnom oddelení Krajského súdu a to senátu JUDr. Eugena Palaštyho a senátu JUDr. Borisa Tótha, svoje postavenie využila už v minulosti na nahliadanie do registrového spisu spoločnosti C. s.r.o., hoci samotnému konateľovi nedovolili na Okresnom súde Bratislava I do registrového spisu spoločnosti nahliadať bez druhého konateľa – J.N..

Namietateľ v námietke ďalej uviedol, že právny zástupca J.N. sa sám posmešne vyjadril v rozhovore s pánom K.K., ako bolo žalovanému oznámené 18. júna 2011, že jeho klient (t.j. J.N.) má všetko na Okresnom súde Bratislava IV aj na odvolacom súde cez JUDr. Palaštyho vybavené a je už len otázkou času, kedy súd rozhodne v prospech J.N..

Vzhľadom na vyššie uvedené sa namietateľovi sudcovia Krajského súdu v Bratislave z objektívneho hľadiska nejavia ako nestranní.

K námietke sa vyjadrili všetci sudcovia obchodného kolégia Krajského súdu v Bratislave, a to konkrétne k pomeru sudcov k veci, k účastníkom, ich zástupcom a k dôvodom namietaných v podaní z 29. júna 2011, pričom z ich vyjadrení jednoznačne vyplýva, že žiaden z nich sa necíti byť zaujatý, účastníkov nepoznajú a nemajú vzťah k veci.

Predsedička senátu Krajského súdu Bratislava v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 O. s. p. k obsahu námietky uviedla, že osobne menovanú bližšie nepozná a nie je zaujatá. K účastníkom konania predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave nemá vôbec žiaden vzťah, ani k ich právnym zástupcom. JUDr. Lenka Praženková má vedomosť o tom, že osoba menom L.N. na Krajskom súde v Bratislave je zamestnaná ako asistentka – odborný radca na oddelení konkurzov, avšak nemá vedomosť o tom, v akom pomere je táto osoba k účastníkom konania. Predsedníčka senátu Krajského súdu Bratislava ďalej uviedla, že L.N. nepracuje pre senát 2 Cob, ktorý má predmetný spor – odvolanie pridelený na rozhodovanie.

JUDr. Oľga Bahníková k námietke zaujatosti uviedla, že účastníkov konania nepozná, ani L.N., nevie, že pracuje na KS v Bratislave, nemá žiadny pomer k veci, k účastníkom, ani k ich právnym zástupcom.

JUDr. Zita Ilčíková taktiež uviedla, že sa necíti byť zaujatá, nepozná konateľov spoločnosti, ani pána J.N., nepozná ani jeho dcéru L.N., nemá žiaden pomer k účastníkom konania, ani k ich zástupcom, ani k veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.) po preskúmaní námietky dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Bratislave z prejednávania predmetnej veci.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O. s. p.). Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní (§ 14 ods. 2 O. s. p.).

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to buď k veci (v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania či ich zástupcom (ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom – pozitívnom alebo negatívnom – pomere k nim).

V rámci rozhodovania o vylúčení sudcu z prejednávania a rozhodovania veci treba zohľadniť výlučne objektívne hľadisko. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti účastníka o vzťahu sudcu k prejednávanej veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k vzneseným pochybnostiam zo strany účastníka. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je evidentné, že tvrdý vzťah sudcu existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O. s. p..

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho

prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998). I keď zákon v § 14 ods. 1 O. s. p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („justice must not only be done, it must also be seen to be done“)], nemožno však prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných (existujúcich a nie len domnelých) dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Žalovaný svojou vznesenou námietkou vyjadril obavy, že sudcovia Krajského súdu v Bratislave nemôžu byť nestranní a objektívni, pretože dcéra žalobcu je na Krajskom súde v Bratislave zamestnaná ako asistentka na obchodno – právnom oddelení Krajského súdu. Pod vplyvom využitia postavenia L.N. by mohli rozhodovať v prospech žalobcu, porušujúc požiadavku nestrannosti rozhodovania a rovnosti účastníkov v konaní, ako aj ďalších záruk spravodlivého procesu.

Z námietky zaujatosti vyplýva, že žalovaný neobjektívnosť sudcov Krajského súdu v Bratislave: a/ len predpokladá, b/ vyvodzuje z ničím nepodloženého tvrdenia.

Ako už bolo uvedené, dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie len samotné domnienky, dohady alebo pocity účastníkov, že sudcovia budú voči nim zaujatí, alebo žalovaný má podozrenie, že vec nebude prejednaná objektívne. Ani jedna z členiek prejednávajúceho senátu neuviedla, že by účastníkov konania, resp. dcéru žalobcu a právnych zástupcov účastníkov poznala. Bez toho, aby mali tieto predpoklady účastníka konania reálny podklad vo vzťahu sudcu k prejednávanej veci treba vyvodiť, že ide len o subjektívny dohad žalovaného o neobjektívnosti sudcu, ktorý nevedel skutkovo konkretizovať a ktorý si vytvoril na základe nepreukázaných skutočností.

Skutočnosť, že dcéra účastníka konania pracuje na Krajskom súde Bratislava, ktorý rozhoduje danú vec, nezakladá sama o sebe pomer sudcu k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom, ktorý by mal za následok pochybnosti o jeho zaujatosti.

Z podanej námietky zaujatosti nevyplývajú dôvody vylúčenia vyššie uvedených sudcov Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania veci, pretože niet pochybností o ich nezaujatosti v zmysle § 14 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože nie je preukázaný pomer k veci, k účastníkom konania, alebo k ich zástupcom.

Námietku zaujatosti podľa § 14 ods. 1 O. s. p. môže účastník uplatniť voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Keďže v zmysle rozvrhu práce môžu v danom čase vo veci konať a rozhodovať len uvedení sudcovia, ktorí vylúčení z prejednávania veci neboli a keďže ostatní sudcovia vec neprejednávajú a nerozhodujú o nej, nadriadený súd preto o námietke voči ostatným sudcom nerozhodoval.

Námietka žalovaného nie je dôvodná, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. nevyhovel.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 8. septembra 2011

JUDr. Anna M a r k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová